

Förordning om CE-märkta gödselprodukter

Näringsdepartementet

2016-04-18

Dokumentbeteckning

KOM(2016) 157

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om fastställande av bestämmelser om tillhandahållande på marknaden av CE-märkta gödselprodukter och om ändring av förordning (EG) nr 1069/2009 och (EG) nr 1107/2009

2015/16:FPM30

EU:s handlingsplan för en cirkulär ekonomi samt ändring av flera direktiv om avfall

Sammanfattning

Kommissionen föreslår att förordningen om gödselmedel ersätts av en ny förordning. Förutom mineralgödsel föreslås förslaget omfatta gödselprodukter som tillverkas från återvunnet och organiska material och därmed bidra till att skapa en cirkulär ekonomi och minska beroendet av råmaterial från tredjeland, såsom fosfor. Förslaget innefattar även bestämmelser för produkter som inte i sig själva är gödselmedel men används för att förbättra växternas näringsutnyttjande. Syftet med förslaget är skapa lika villkor för gödselprodukter på EU-nivån och öka företagens möjlighet till tillträde till den inre marknaden. Samtidigt kan medlemsstaterna behålla sina nationella regler och företagen kan välja att följa dessa och enbart saluföra gödselprodukterna nationellt. Syftet är också att öka skyddet för människors, djurs och växters hälsa och miljön genom att begränsa förekomsten av föroreningar i gödselprodukter och gödseltillsatser. I förslaget ingår förutom krav på innehåll av minsta halt av näringsämnen i produkterna också gränser för produktens innehåll av ett flertal tungmetaller, bakterier och makroskopiska orenheter. Av särskild betydelse är förslaget att införa gränsvärde för kadmium i gödselprodukterna. Förslaget innebär en succesiv sänkning av kadmiumhalten i mineralgödsel till nivån 20 mg

kadmium per kg fosforpentoxid, P_2O_5 (46 mg kadmium per kg fosfor), vilken är lägre än den nuvarande svenska förbudsnivån på 100 mg kadmium per kg fosfor.

Förslaget innebär en förenkling, då ett typgodkännande motsvarande vad som idag krävs enligt gällande reglering inte kommer att behövas vid saluföring på den inre marknaden. Den föreslagna utformningen av lagstiftningen innebär lägre administrativa kostnader för myndigheter men också för flertalet av de ekonomiska aktörerna.

Regeringen är preliminärt positiv till förslaget som kan öka möjligheterna för svenska företag att saluföra olika gödselprodukter på den inre marknaden. Särskilt positivt är förslaget om gemensamma gränsvärden för tungmetaller och speciellt till att kadmiumhalten föreslås på sikt sänkas till 46 mg kadmium per kg fosfor, då det är positivt för människors och djurs hälsa och för miljön. Regeringen eftersträvar dock lägre nivåer på sikt än det som föreslås av kommissionen.

1 Förslaget

1.1 Ärendets bakgrund

I mitten av 1970-talet introducerades de första reglerna inom Europeiska unionen för utsläppande av mineralgödsel (EG-gödselmedel) på den inre marknaden. Lagstiftningen som bestod av ett antal direktiv ändrades vid upprepade tillfällen under 1980- och 1990-talen. I enlighet med kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet ”Förenklad lagstiftning på inre marknaden (SLIM)” och ”Handlingsplan för den inre marknaden” upphävdes lagstiftningen och ersattes med en rättsakt genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2003/2003 av den 13 oktober 2003 om gödselmedel.

Nu gällande EG-förordning medger fri rörlighet på den inre marknaden för sådana produkter som uppfyller de villkor som anges i förordningen och tillhör de produkttyper som omfattas av bilaga I. Dessa produkter får märkas ”EG-gödselmedel” och idag är det huvudsakligen mineralgödsel som saluförs med denna märkning. Önskar ett företag saluföra någon produkt märkt som EG-gödselmedel av en annan produkttyp måste först ett typgodkännande fås genom ett särskilt kommissionsbeslut som ändrar bilaga I.

Det medför att ungefär hälften av gödselmedlen på EU-marknaden inte omfattas av förordningen. Det gäller särskilt produkter som producerats från återvunna eller organiska material. För dessa produkter kan det finnas nationella regler och krav på godkännande. Sådana krav ska tillämpas med beaktande av den EU-rättsliga principen om ömsesidigt erkännande.

Efterhandsutvärderingen av förordningen om gödselmedel som gjordes 2010 visade att regelverket var ändamålsenligt för mineralgödsel men inte för t.ex. organiska gödselmedel där innehållet kan vara mycket variabelt. Likaså framkom det att förordningen inte var anpassad för att genomföra förbättringar för miljöskyddet. Diskussioner och samråd om hur lagstiftningen skulle kunna förändras har därefter förts i bl.a. EU-kommissionens arbetsgrupp för gödselmedel. Det officiella samrådet om den cirkulära ekonomin som offentliggjordes i maj 2015 innehöll också frågor om gödselmedelslagstiftningen.

1.2 Förslagets innehåll

Förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning omfattar gödselprodukter som CE-märks och som saluförs eller tillhandahålls. Gödselprodukter som enbart saluförs nationellt utan CE-märkning kan omfattas av nationella regler. Det kommer även fortsättningsvis vara möjligt att sälja gödselprodukter som inte är CE-märkta. Principen om ömsesidigt erkännande är dock tillämplig.

Förutom harmoniserade villkor för produkttypen oorganiska gödselmedel innehåller förslaget även villkor för sådana produkttyper som tillverkas av återvunna eller organiska material, såsom rötresten eller kompost. Slam omfattas inte av förslaget. De harmoniserade reglerna omfattar också produkter som är avsedda att förbättra växternas näringsutnyttjande men som inte i sig själva är gödselmedel.

De olika gödselprodukterna delas in i sju olika kategorier utifrån produktens funktion. Dessa är:

- Gödselmedel,
- Kalkningsmedel,
- Jordförbättringsmedel,
- Odlingssubstrat,
- Agronomiska tillsatser,
- Växtbiostimulanter
- Mekanisk blandning av gödselprodukter.

För fyra av funktionskategorierna finns två eller flera underkategorier. T.ex. finns för funktionskategorin gödselmedel underkategorierna organiskt gödselmedel, organiskt–mineraliskt gödselmedel och oorganiskt gödselmedel. Var och en av funktionskategorierna omfattas av särskilda säkerhets- och kvalitetskrav som är anpassade till de olika produkternas användningsområde. Kraven kan gälla innehållet av minsta mängd av olika växtnäringsämnen och lägsta torrsbstanshalt men också vilken högsta tillåtna mängd av ämnen såsom kadmium, bly, kvicksilver m.fl. tungmetaller och summan av en rad polycykliska aromatiska kolväten P(AH) som en

produkt får innehålla för att kunna CE-märkas. För produkter som innehåller mineraliska gödselmedel är förslaget att mängden kadmium under de tre första åren från förordningens ikraftträdande får uppgå till högst 137 mg kadmium per kg fosfor (60 mg kadmium per kg fosforpentoxid, P_2O_5). Därefter sänks mängden till 92 mg kadmium per kg fosfor (40 mg kadmium per kg P_2O_5) under de följande 12 åren från ikraftträdandet för att slutligen föreslås vara 46 mg kadmium per kg fosfor (20 mg kadmium per kg P_2O_5). Förslaget omfattar också krav på att produkter som består av material av organiskt ursprung inte får innehålla bakterien *Salmonella* spp. För bakterierna *Echerichia coli* och *Enterococcaceae* finns för dessa produkter gränsvärden för högsta tillåtna mängd som får förekomma. För mikrobiella växtbiostimulanter finns särskilda regler om vilka bakterier som inte får återfinnas i produkten. Detonationssäkerhet och att produkterna ger upphov till små dammängder är andra säkerhetskrav som ställs.

En gödselprodukt kan framställas från olika komponenter och olika bearbetnings- eller behandlingsprocesser kan användas. För att särskilja de olika processerna och beståndsdelarna åt görs en indelning i elva komponentmaterialkategorier i bilaga II. För var och en av dessa kategorier finns särskilda villkor som måste vara uppfylla för att produkterna ska kunna CE-märkas. Märkningen är uppdelad i allmänna och särskilda krav utifrån vilken funktionskategori produkten tillhör. En CE-märkt gödselprodukt som överensstämmer med en harmoniserad standard eller en del av en harmoniserad standard förutsätts uppfylla de uppställda kraven om produktens funktion, kraven på material och komponenter den framställts ifrån och märkningskraven.

Det är tillverkaren, importören och distributören som på olika nivåer är skyldiga att se till att de produkter som CE-märks följer de krav som ställs i förslaget till förordning. Tillverkaren har bl.a. ansvar för att en teknisk dokumentation utarbetas och sparas i tio år. Det är också tillverkaren som ska upprätta en EU-försäkran om att produkten stämmer överens med de i förordningen uppställda kraven. I tillverkarens ansvar ligger också att se till att märkningskraven följs och informera behöriga myndigheter om det framkommer risker med produkten. Importören har ansvar för att se till att tillverkaren uppfyllt de uppställda kraven för sådana CE-märkta produkter som de importerar för att släppa ut på marknaden. Att gödselprodukterna förvaras och transporteras på ett sådant sätt att säkerhets- och kvalitetskraven inte äventyras är också något som importören ska se till så länge denne har ansvar för produkten. Motsvarande skyldigheter som åläggs importören gäller också för distributören.

Medlemsstaten ska anmäla vilka tredjepartsorgan som får i uppdrag att göra de bedömningar som krävs för att se till att de CE-märkta gödselprodukterna överensstämmer med de villkor som anges i förordningen. En myndighet med uppgift att ansvara för anmälningarna och tillsynen av tredjepartsorganen ska utses av medlemsstaten. Ett flertal av artiklarna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 19 juli

2008 om krav på ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 ska tillämpas på CE-märkta gödselprodukter.

Ändringarna i förordningarna 1069/2009 och 1107/2009 som föreslås är följdändringar med anledning av att förordningsförslaget omfattar organiska gödselprodukter och växtbiostimulanter.

1.3 Gällande svenska regler och förslagets effekt på dessa

Sverige har mycket få nationella bestämmelser avseende gödselmedel. Krav finns på att kemiska produkter under de tullnummer som finns angivna på tullnummerlistan till förordningen (2008:245) om kemiska produkter och biotekniska organismer ska anmälas om de förs in eller tillverkas i större mängd än 100 kg.

För EG-gödselmedel gäller lag (1992:1684) om EG-gödselmedel och förordning (2004:13) om EG-gödselmedel som komplement till EG-förordningen. Genom lag och förordning har Statens jordbruksverk möjlighet att föreskriva om anmälan vid marknadsföring av gödselmedel och avgifter för kontroll av EG-gödselmedel. Statens jordbruksverks föreskrifter (SJVFS 2004:39) om EG-gödselmedel omfattar bestämmelser om redovisning av halter av vissa näringsämnen vid marknadsföring av EG-gödselmedel, anmälan om tillverkningen och import av EG-gödselmedel, avgift för kontroll av EG-gödselmedel och godkända laboratorier. Dessa bestämmelser kommer att påverkas av förslaget.

Bestämmelser och allmänna råd om spridning av gödsel finns i Statens jordbruksverks föreskrifter (SJVFS 2004:62) om miljöhänsyn i jordbruket. Flertalet av reglerna gäller inom de s.k. nitratkänsliga områdena och ingår i åtgärdsprogrammen enligt rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket (nitratdirektivet). Bestämmelserna om spridningstidpunkter och spridningsförhållanden gäller både oorganiska och organiska gödselmedel och förbjuder eller begränsar spridningen vid tider på året då det på grund av klimatet är stor risk för utlakning och ytavrinning. Dessa regler påverkas inte av förslaget.

Sverige har idag undantag från artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2003/2003 om gödselmedel. Undantaget innebär att Sverige kan förbjuda utsläppandet på marknaden av EG-märkta fosforgödselmedel med en kadmiumhalt överstigande 100 gram kadmium per ton fosfor. Förbudet återfinns i 3 § förordning (1998:944) om förbud m.m. i vissa fall i samband med hantering, införsel och utförsel av kemiska produkter. Förslaget som valts för att reglera kadmiuminnehållet i gödselmedel innebär att Sverige måste begära att få undantag enligt artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (TFEU) för att kunna behålla nuvarande gränsvärde så länge gemenskapsgränsvärdet är högre än det nationella gränsvärdet.

Förslaget bedöms inte påverka EU-budgeten och bedöms inte leda till ökad administration för kommissionen. För svensk del kommer förslaget innebära vissa ökade kostnader för att utse tredjepartsorgan och för kontroll och tillsyn.

För tillverkare som vill saluföra sina produkter på den inre marknaden bedöms förslaget leda till en förenkling och minskning av de administrativa kostnaderna jämfört med nuvarande regler. Detta särskilt i de fall då det idag krävs godkännande enligt nationella regler i olika EU-länder.

1.4.1 Konsekvensanalys för förslaget

I konsekvensanalysen (SWD(2016) 64 final PART 1/2, Impact Assessment) har 5 huvudalternativ analyserats. Dessa är:

1. nuvarande lagstiftning behålls,
2. reglering som utgår från en lista med individuella produkttyper,
3. reglering som utgår från en lista med godkända ämnen,
4. reglering som utgår från harmoniserade standarder och certifieringssystem (självcertifiering, tredjepartscertifiering, notifieringsorgan plus regelbundna tester, notifieringsorgan plus randomiserade tester),
5. olika varianter av punkt 4.

För var och en av alternativen 2 till 5 har två underalternativ ingått i analysen. Dessa är fullt ut harmonierad lagstiftning och frivillig harmonierad lagstiftning. Faktorer som analyserats är bland annat om alternativet medför en administrativ förenkling, minskade kostnader, stödjer innovativa lösningar, bidrar till att minska tillförseln av föroreningar till jordbruksmarken, bidrar till att skapa jobb och ekonomisk tillväxt och medverkar till en recirkulation av näringsämnen. Att kommissionen valt att analysera två underalternativ beror bl.a. på att flera medlemsländer uttalat att de inte önskar avskaffa sin nationella lagstiftning utan vill sätta upp nationella regler för vissa produkter som enbart används på den nationella marknaden. För svensk del kan detta t.ex. gälla vid val av lägre gränsvärden för tungmetaller i slam än vad som ingår i EU-regelverket.

Alternativ 5 som utgör förslaget till förordning ger enligt konsekvensanalysen fördelar för alla uppsatta mål jämfört med nuvarande reglering. Det leder till förenkling jämfört med alternativ såsom 2 och 3 och flera av varianterna under alternativ 4. Utformningen av regelverket innebär att företagen eller en tredjepart kontrollerar att produkterna följer de uppställda agronomiska kraven och att uppsatta gränsvärden inte överstigs. Alternativet leder till större flexibilitet för företagen och möjlighet till att utveckla innovativa produkter. Alternativet medför också att det är lättare att genomföra anpassningar t.ex. att modifiera listan av föroreningar utifrån nya vetenskapliga rön. För företag som inte kan dra fördel av självcertifiering

(produkter som har sitt ursprung i avfall och animaliska biprodukter) medför förslaget ökade kostnader jämfört med flertalet av övriga alternativ. Underalternativet en fullständig harmonisering skulle leda till totalt något lägre kostnader än underalternativet frivilligt harmonierade regler som förslaget innebär.

1.4.2 Konsekvensanalys avseende kadmiumgränsvärde

En särskild konsekvensanalys (SWD(2016) 64 final, PART 2/2, Limits for cadmium in phosphate fertilisers) har gjorts över vilka konsekvenserna är vid olika alternativa åtgärder för att påverka innehållet i kadmium i fosforgödselmedel. Syftet med åtgärderna är att reducera tillförseln av kadmium till åkermarken, minska exponeringen av kadmium via födan och exponeringen av kadmium för mikroorganismerna i marken samt minska fragmentiseringen på gödselmarknaden inom unionen. Åtgärderna som studerats är:

1. inget EU-gemensamt gränsvärde,
2. marknadsåtgärder införs såsom skatt på gödselmedel med högt kadmiuminnehåll eller stöd till gödselmedel med lågt kadmiuminnehåll, kvoter etc.
3. ett EU gemensamt gränsvärde på 137 mg kadmium per kg fosfor införs med möjlighet för medlemsstaterna att nationellt sätta lägre gränsvärden på 92 mg alternativt 46 mg kadmium per kg fosfor beroende på mark- och klimatförhållanden i landet,
4. ett EU gemensamt gränsvärde på 137 mg per kg fosfor införs men sänks till 92 mg kadmium per kg fosfor efter en tid och också eventuellt till 46 mg kadmium per kg fosfor om metoder för att ta bort kadmium blir tillgängliga,
5. Ett EU gemensamt gränsvärde på 92 mg kadmium per kg fosfor införs med möjlighet för medlemsstaterna att nationellt sätta ett gränsvärde på 137 mg eller 46 mg beroende på mark- och klimatförhållandena i landet.

Utgångspunkter för analysen och val av alternativ är studier över ackumuleringen av kadmium i europeiska jordar och dess effekter för människors och djurs hälsa och miljön. Andra faktorer som vägts in i analysen är tillgången till råfosfat med låga halter av kadmium, tillgången till metoder för att avlägsna kadmium och deras användbarhet, innehåll av fosfor i organiska material som skulle kunna utnyttjas i gödselprodukter och påverkan på importländer m.m.

Konsekvensanalysen visar att alternativ 4 är mest fördelaktigt men även alternativ 3 är tänkbar om inte industriella metoder för att avlägsna kadmium utvecklas. Däremot har alternativ 5 inte bedömts som möjligt med hänvisning till artikel 114 TFEU, då ekonomiska orsaker inte kan vara en grund för undantag från harmonierade regler. Att införa en skatt på EU-nivå

men även stöd bedöms inte som framkomliga vägar och alternativ 2 har därför förkastats av kommissionen.

Alternativ 4 åstadkommer en minskning i tillförseln av ”nytt” kadmium till åkermarken och kommer på längre sikt att minska kadmiuminnehållet i grödorna som skördas i Europa och kadmiumexponeringen via födan. På sikt bör alternativet medföra att gödselmedelsmarknaden blir fullt ut harmonierad samtidigt som den ekonomiska inverkan på producentländerna, gödselmedelstillverkarna och jordbrukarna i ett första steg är låg för att därefter gradvis öka. Alternativet innebär också att den administrativa bördan för kommissionen och medlemsländerna minskar då några undantag enligt 114 TFEU på sikt inte behövs. Att en metodutveckling sker så att kadmium kan avlägsnas ur råfosfat i industriell skala är dock en förutsättning. Förslaget i förordningen innebär att en tidtabell läggs fast för när gränsvärdena för kadmium ska sänkas från 137 mg kadmium per kg fosfor till 92 mg kadmium per kg fosfor och 46 mg kadmium per kg fosfor. Det innebär att förslaget är något mer långtgående än alternativ 4. Kommissionen framhåller att de kommer att följa utvecklingen av metoder för att avlägsna kadmiumet, importen av fosfat och tillgängligheten av alternativa fosforkällor.

2 Ståndpunkter

2.1 Preliminär svensk ståndpunkt

Regeringen är preliminärt positiv till förslaget. Förslaget kan skapa ökade möjligheter för svenska företag att saluföra olika gödselprodukter på den inre marknaden om dessa följer de villkor som krävs för en CE-märkning då olika nationella regler inte kommer att utgöra hinder. Samtidigt medger reglerna att gödselprodukter kan importeras till Sverige om de följer de uppställda villkoren. Regeringen anser också att det är positivt att skyldigheterna att se till att produkterna följer de villkor som anges i förslaget åläggs tillverkare, importörer och distributörer. Regeringen ser även positivt på att gödselprodukter som enbart saluförs nationellt utan CE-märkning kan omfattas av nationella regler.

Importen av EG-märkta gödselmedel har hittills varit mycket liten men ökat under de senaste åren. Det har bl.a. medfört att tillsynsaktiviteterna har varit begränsade. Förslaget innebär att Sverige kommer att behöva genomföra kontroller i större omfattning än hittills, vilket kan öka de administrativa kostnaderna. Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll (Swedac) bör kunna på motsvarande sätt som inom andra produktområden och genom finansiering med avgifter, utse och anmäla tredjepartsorgan som utför bedömningen av produkternas överensstämmelse.

Förslaget om ett gemensamt gränsvärde för innehållet av kadmium i nationellt producerade såväl som importerade livsmedel är särskilt positivt.

Under de tre första åren från förordningens ikraftträdande ligger dock gränsvärdet på 137 mg kadmium per kg fosfor dvs. över rådande svensk nivå. Regeringen eftersträvar dock lägre nivåer på sikt än det som föreslås av kommissionen. Regeringen kommer också att säkerställa att det nuvarande gränsvärdet för kadmium i mineralgödsel kommer att fortsätta att gälla genom att ansöka hos kommissionen om undantag enligt artikel 114 i fördraget.

2.2 Medlemsstaternas ståndpunkter

Vissa medlemsstater önskar behålla sin nationella lagstiftning som i flera fall innebär godkännande av gödselprodukter utifrån gödseltyp eller i gödselprodukten ingående substanser. Då förslaget ger denna möjlighet kan möjligen flera av medlemsstaterna anse att förslaget är acceptabelt.

Ett antal medlemsstater har tidigare framfört att de anser att enbart ett gränsvärde motsvarande 206 mg kadmium per kg fosfor (90 mg kadmium per kg P_2O_5) bör väljas tills metoder i industriell skala för att ta bort kadmium ur fosförråvaran har utvecklats och är i drift och om kostnaderna för processen inte är alltför omfattande.

2.3 Institutionernas ståndpunkter

Institutionernas ståndpunkter är ännu inte kända.

2.4 Remissinstansernas ståndpunkter

Förslaget har remitterats och tidpunkten för remisstidens slut är den 17 maj 2016.

3 Förslagets förutsättningar

3.1 Rättslig grund och beslutsförfarande

Rättslig grund är artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (TFEU). Beslut fattas av rådet med kvalificerad majoritet i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet.

3.2 Subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen

Kommissionen bedömer att förslaget är förenligt med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna. Detta då tillverkningen och saluföringen på marknaden av effektiva och säkra gödselmedel som framställs av organiskt material och returråvaror kan erbjuda miljöfördelar, minska importberoendet av viktiga råvaror såsom fosfor från länder utanför unionen samt öka utbudet av högkvalitativa gödselprodukter. Marknaden för mineralgödsel är redan nu

delvis harmoniserad och en harmonisering av lagstiftningen rörande gödselprodukter enligt förslaget bedöms av kommissionen vara ett effektivt sätt att garantera tillträdet till den inre marknaden både för oorganiska gödselmedel såväl som gödselmedel av organiskt material eller returråvaror. Förslaget anses också ge ekonomiska aktörer största möjliga flexibilitet för att släppa ut nya produkter på marknaden utan att behöva göra avkall avseende säkerhet eller kvalitet.

Att ange maximinivåer för förekomsten av förorenade ämnen som föreslås bedöms vara ett effektivt sätt att åstadkomma acceptabla nivåer. Det gäller inte minst avseende kadmium där maximinivåer är ett sätt att åtgärda vid källan och på sikt minska kontamineringen av jord och livsmedel. Regeringen har inga invändningar mot förslaget utifrån subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna.

4 Övrigt

4.1 Fortsatt behandling av ärendet

Förslaget till förordningen har sänts ut på remiss till myndigheter, organisationer och näringslivet. Remisstiden går ut den 17 maj 2016.

Förslaget kommer att behandlas i konkurrenskraftsrådet. Tidsplanen för Europaparlamentets behandling är ännu inte känd. En första presentation av förslaget är planerad till den 12 april 2016 och kommer att ske i rådsarbetsgruppen för gödselmedel.

4.2 Fackuttryck/termer

Harmoniserad standard: En standard som uppfyller kraven enligt artikel 2.1.c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 av den 25 oktober 2012 om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG och 2009/105/EG samt om upphävande av rådets beslut 87/95/EEG och Europaparlamentets och rådets beslut 1673/2006/EG vanligen benämnd CEN-standard.

Jordförbättringsmedel: material som förbättrar markens fysiska, kemiska och/eller biologiska egenskaper.

Kalkningsprodukter: oorganiska substanser eller blandningar som används för att korrigera markens surhetsgrad.

Odlingssubstrat: material annat än jord som används för odling av växter

Oorganiska gödselmedel: gödselmedel där de ingående näringsämnen är i form av mineraler som framställts genom extraktion eller genom fysiska eller kemiska industriella processer (mineralgödsel).

Organiska gödselmedel: gödselmedel som består av organiskt material av växt och/eller animaliskt ursprung.

Organisk-mineraliska gödselmedel: gödselmedel som fåtts genom en kemisk reaktion av oorganiska och organiska gödselmedel för att fördröja frigörandet av växtnäringsämnen till plantan.

Tungmetaller: arsenik, kadmium, krom (VI, sexvärt) och krom (totalt), koppar, bly, kvicksilver, nickel, och zink och metallformer av dessa. Koppar och zink är dessutom mikronäringsämnen för växter.

Växtbiostimulanter: material som innehåller substans/substanser och mikroorganismer som har till syfte att stimulera växternas näringsupptag oberoende av produktens växtnäringsinnehåll, med det enda målet att förbättra en eller flera av följande egenskaper hos växten; utnyttjandet av växtnäring, toleransen mot abiotisk stress (t.ex. ogynnsamma temperatur, ljus och vattenförhållanden) eller plantans kvalitetsegenskaper.